

sig enig med os, og det samme gælder det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Derimod var det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (N. J. Larsen) „betænkelig“ derved — mere var det dog vel ikke. Jeg skal gøre opmærksom paa, at efter det Udtryk, det ærede Medlem brugte, at Utugt „som Næringsvej“ burde være strafbar, vilde han jo dog ikke heller opretholde Straffelovens § 180, ikke noget som helst af den; han vilde i Virkeligheden ogsaa afskaffe den. Thi det er jo ikke det, der er Hovedreglen i § 180, at Utugt drevet som *Næringsvej* straffes, men at det at „søge Erhverv ved Utugt“ er strafbart og herved forstaas jo noget ganske andet, nemlig det, at modtage Betaling om saa kun en enkelt Gang af en Mand for at yde ham det, han ønsker. Det er jo det, der er nok efter § 180, og naar det ærede Medlem saa kun vilde have Straf for Utugt som Næringsvej, er det dog ikke Opretholdelse af § 180, end ikke Hovedreglen deri, men noget helt nyt, han vil have. Imidlertid maa jeg ogsaa for saa vidt erklære, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem. Jeg tror ligesom den ærede sidste Taler, at der ikke er Grund til at gøre den Forskel mellem Utugt som Næringsvej og saa anden Utugt. Det vilde være, ofte i alt Fald, at straffe den, der gjorde det af den gyldigste Grund, nemlig af Trang, af dyb Trang, af Mangel paa noget som helst andet Erhverv, medens man derimod lod den gaa fri, som gjorde det af langt daarligere Bevæggrunde. Der skulde dog helst ligge lidt moralsk til Grund for de Straffebestemmelser, vi give, men jeg ser ikke blot ikke, at en Kvinde, der driver dette som Næringsvej, er synderlig værre, moralsk set, end den, der gør det ikke som Næringsvej. Jeg ser heller ikke den store Forskel, der skulde være mellem hende og saa den Mand, som er hendes medskyldige i denne Næringsvej, en Mand, der maaske kan siges ikke selv at gøre det til Næringsvej, men som dog hyppigt nok hengiver sig til den samme moralske Forseelse, som hun gør. Han gaar jo fri efter den bestaaende Lov, og jeg har ikke hørt det ærede Medlem antyde, at han vilde have ham inddraget under Straffelovgivningen. Men naar det ikke er Tilfældet, tror jeg, en Bestemmelse som den, det ærede Medlem tager Ordet for, kun vilde være at opretholde den Ubilighed, den Ulighed og derigennem den Uretfærdighed, som nu i saa mange Tider er bleven gjort gældende mod Kvindkønnet i Modsætning til den lemfældige

Behandling, man over for det sjette Bud har givet Mandkønnet. Og dertil kommer jo ogsaa den, om jeg saa maa sige, Hensigtsmæssighedsbetragtning, som navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) gjorde gældende, at det har vist sig uopnaeligt at komme til Vejende med Straf paa dette Omraade. Ganske vist: Straffen har man kunnet eksekvere, men man vilde jo helst naa et Resultat med sin Straf, et Resultat med Hensyn til Forbedring, og det have desværre Tiderne vist, at det har man ikke naaet. Det er min Grund til at stille mig betænkelig over for den Tanke, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds der fremsatte; men jeg vil ogsaa haabe, at det ikke fra det ærede Medlems Side er nogen afgørende Indvending mod vort Forslag, thi det ærede Medlem har i alt Fald tidligere, nemlig i Samlingen 1888—89 under Forhandlingen om det samme Emne her i Tinget — se Folketingstidende Sp. 906 — udtalt følgende, som jeg tillader mig med den højtærede Formands Samtykke at oplæse: „Naar vi kunne komme bort fra Systemet, er det ikke et saa afgørende Spørgsmaal, hvad vi skulle have i Stedet, om vi, saaledes som den ærede Forslagsstiller“ — det var Tang — „mener, skulle have en ny Lovgivning i visse Retninger, eller vi, som det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne) mener, ikke skulle have noget i Stedet, det er ikke det væsentligste Spørgsmaal i denne Sag“, og det ærede Medlem udtaler lidt senere: „Jeg ser ikke det foreliggende Lovforslags Kernepunkt i § 2“ — det vil sige Bibeholdelsen af Hovedreglen i § 180 — „jeg ser Lovforslagets Kernepunkt deri, at den offentlige Prostitution bortfalder.“ Idet jeg selvfølgelig gaar ud fra, at det ærede Medlem endnu har samme Mening, tør jeg haabe, at han trods den Meningsforskel, der er mellem os med Hensyn til § 180, dog vil støtte os i det, som er Hovedsagen, og altsaa gaa med dertil, selv om han ikke kan faa sin Vilje med Hensyn til § 180.

Jeg gaar dernæst over til de enkelte Paragraffer i vort Lovforslag. Der har man med Hensyn til § 1 gjort mange Indvendinger. Den højtærede Minister og det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (N. J. Larsen) fandt hinanden i den Overbevisning, at den vilde være „et dødt Bogstav“. Ja, det er jo kun Fantasier. Man kan ikke have nogen anden Forestilling om dette her, i alt Fald ikke her i Landet, hvor en saadan Bestemmelse ikke har haft Lejlighed til at virke, og jeg kan